

Ukaž svůj talent!

*Základní umělecká škola Jaroslava Kvapila Brno,
příspěvková organizace
třída Kpt. Jaroše 1939/24, Brno*

*Školní časopis
2018/2019*

Jak jsme se veselili ve Veselí

Tento článek je o cimbálce, která se na jeden víkend cítila jako slavná kapela Queen. Že tomu nevěříte? Tak čtěte. Všechno to začalo kdysi dávno, asi tak před devíti lety, když páni učitelé Daria Dostálová a Pavel Trkan dali dohromady naši cimbálku. Následujících devět let bylo plných dřiny i slz, ale především radosti z hudby a spousty a spousty krásných koncertů.

V letošním roce nás ale potkalo něco zcela unikátního, neboť jsme měli možnost nahrát vlastní CD, a to je přece něco! Nahrávání bylo naplánováno v nahrávacím studiu ve Veselí nad Moravou – kraj nám velice dobře známý z účasti na několika soutěžích a koncertech. Krásné velké studio bylo k dispozici celý víkend pouze nám, stejně jako vlastní zvukař, pan Martin Vavřík, který nám nejen svým pozitivním přístupem zpříjemňoval celou dobu nahrávání.

Ihned po příjezdu v pátek jsme začali nahrávat. První pocity vyslovila naše první kontráška Anička, když prohlásila, že se cítí, jako bychom byli Queeni. Záhy jsme však pochopili, že to bude mnohem složitější. Neboť zahrát písničku bez chyby napoprvé je zcela nemožné. První pokus o nahrávku: „Proč tam basa vynechala tón C?“...jedeme znovu...druhý pokus: „Mohly by prosím konečně druhé housle dohrát tu cifru?...jedeme znovu...třetí pokus: „Prosím vás, violy, co kdybyste zkusily hrát čistě?“. Páni učitelé seděli spolu se zvukařem za okýnkem a nenechali na nás doslova nit suchou. A dobře nám tak. Co vám budeme povídat, v pátek jsme ze studia odcházeli kolem půlnoci a děsili se dalšího dne. Nahrané byly dvě písničky a dalších asi pět před námi.

V sobotu pokračovalo nahrávání ve stejném duchu, pan zvukař Martin nás ale ráno potěšil kávou, v poledne nám objednal pizzu a vydržel se usmívat po celou dobu. Zcela vyčerpané a vyhrané nás večer čekal koncert společně s místními muzikami, ke kterým jsme se po koncertě přidali v besedování u cimbálu. Jak večer pokročil, za nástroji se vystřídali i páni učitelé, místní děvčata nás naučila tancovat karičky a potom už byl doopravdy čas na spaní. Neděli jsme potom doslova prozpívali (neboť sborové zpěvy je potřeba nahrát samostatně) a bylo hotovo. Bylo to náročné, zároveň jsme si užili spoustu zábavy a neopakovatelný pocit, že z našeho úsilí vznikne něco, co budeme moct ukázat za mnoho let například našim dětem.

Děkujeme paní učitelce i panu učiteli za nepochopitelnou dávku trpělivosti a veškerou energii, kterou nám při svém uměleckém vedení věnovali, stejně jako paní ředitelce a celé hudebce, že jsme dostali takovou příležitost!

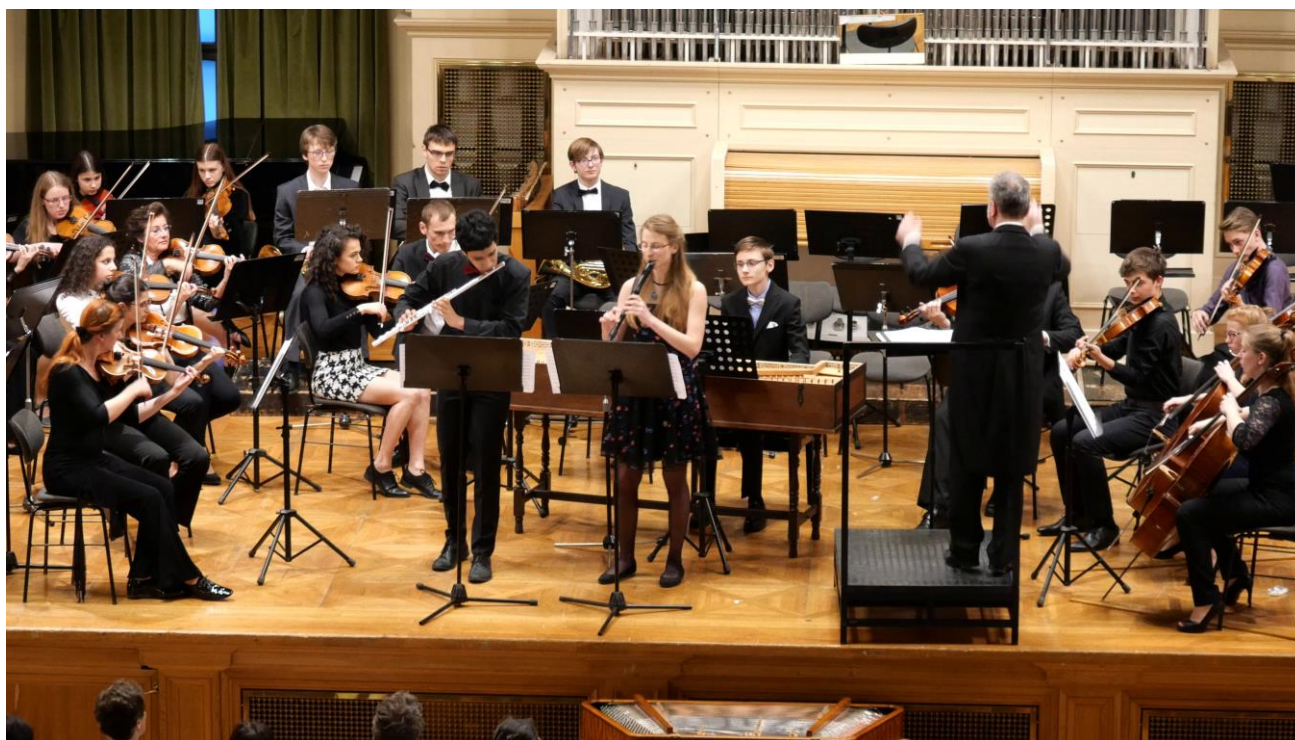
Cimbálová muzika Kvapilka

Dalším zúročením skvělých výsledků Cimbálové muziky Kvapilka byla spoluúčast na koncertě v rakouském Eisenstadtu, městě s bohatou hudební tradicí a sídle konzervatoře Josepha Haydna. Koncert se uskutečnil v pátek 12. dubna 2019 a byl pořádán v rámci projektu EU „Společná historie nás spojuje“.

Slavnostní koncert sólistů s Mladými brněnskými symfoniky - 10. 4. 2019

Orchestr mladých symfoniků dává každý rok možnost vystoupit talentovaným žákům brněnských základních uměleckých škol na jejich Slavnostním koncertě v krásných prostorách Besedního domu. Zahrát si s orchestrem je snem muzikanta a i na konzervatoři je to umožněno jen těm nejlepším. V lednu jsme se účastnili předehrávky, kde se o tuto příležitost ucházela spousta mladých adeptů.

Naši školu reprezentovalo trio Adam Čepil – flétna, Julie Hofmanová – zobcová flétna, Vojta Ocelka – klavír a Sebastian Brettfeld, který přednesl koncert na kontrabas. Všichni naši žáci měli obrovský úspěch, jejich vystoupení bylo velice profesionální a po skončení svého čísla zasedli za pulty v orchestru a doprovázeli ostatní. Každá práce je jiná disciplína, která vyžaduje jiný způsob hry, doladit, přizpůsobit se barvě jiného nástroje, upozadit se, nebo naopak přednést sólo. Nejmladší Vojta bravurně své spoluhráče doprovodil na cembalo, které má pro laiky užší klávesy a způsob hry-úhoz je odlišný.

Tato práce je výsledek spolupráce jednotlivých oddělení: dechového – J. Kolouchové, L. Winklerové, klavírního – J. Kapituly a smyčcového – P. Trkana, v rámci projektu Tandemová výuka. Tato práce, ale probíhá nepřetržitě a je založena na skvělé kolegiální spolupráci.

uč. J. Kolouchová

Večer monologů a přijímací zkoušky na JAMU

Tak, jako každý rok, i v letošním lednu se konal večer monologů, který připravili žáci LDO ve své učebně svým rodičům, kamarádům, žákům naší školy i učitelům. Program byl pestrý, složený z poezie, prózy a monologů českých i světových autorů.

V letošním roce se připravovaly na zkoušky na činoherní a muzikálové herectví čtyři studentky: Dominika Wächterová, Veronika Porubová, Šárka Koutná a Marie Hejlová. Všechna čtyři děvčata pracovala s mimořádným nasazením, všechny jsme přípravě věnovaly mnoho hodin nad rámec našich povinností. Konkurence byla obrovská, hlásily se stovky uchazečů, přijatých bylo v každém oboru kolem 10 studentů.

S velkým potěšením mohu sdělit, že jedna z našich uchazeček, Dominika Wächterová, proměnila své úsilí v přijetí na JAMU – obor muzikálové herectví.

Dominiko, gratuluji k přijetí a ostatním, které svůj sen nevzdávají, přeji úspěch v příštím roce.

uč. Henrietta Ctiborová

Krajské kolo hry na akordeon v Hodoníně

Jmenuji se Lucie Pudilová. Na akordeon hraji 3 roky. 22. 2. 2019 jsem postoupila do krajského kola hry na akordeon, které bylo 28. 3. 2019 v Hodoníně. Na krajské kolo jsem jela jen s tatínkem, protože maminka musela hlídat mladší sestru ☹.

Byl tam se mnou i pan učitel Morys a kamarádka Karolína, která na soutěži taky vystupovala. S Karolínou jsme si užily hodně legrace a navzájem jsme se podporovaly. Nejdříve jsem hrála já v mojí kategorii, pak hrály další děti a před obědem jsme se dozvěděli výsledky. Já jsem ve své kategorii vyhrála, ale ještě jsem nevěděla, jestli jsem postoupila do ústředního kola, nebo ne. Potom jsme šli společně s panem učitelem a tatínkem na oběd a dali jsme si pizzu, která mi moc chutnala ☺. Po obědě hrála Kája. Její hra na akordeon se mi líbila nejvíc ze všech! Jakmile Kája dohrála, poslechli jsme si ještě nějaké skupiny a šli jsme společně s tatínkem, Kájou a její maminkou do cukrárny. Tam jsem si dala zmrzlinu, která mi taky moc chutnala.

Potom jsme se vrátili a čekali na vyhlášení. Na vyhlášení jsem se dozvěděla, že jsem s Kájou postoupila do ústředního kola. Měla jsem z toho velkou radost. Dokonce jsem vyhrála zvláštní cenu za Oslíka – skladbu z mého repertoáru. Do ústředního kola se moc těším a jsem zvědavá, jak dopadnu.

Lucie Pudilová

Co nového v Primaveře?

V dětském pěveckém sboru Primavera i v jeho přípravném oddělení Čerešničky máme tento školní rok pěkně napilno. Vystoupili jsme například na slavnostním koncertě Evropského řádu rytířů vína, na Mezinárodním festivalu adventní a vánoční hudby v Bratislavě, kde jsme získali v mezinárodní konkurenci zlaté pásmo, nebo na několika Vánočních koncertech v Brně.

Letos jsme uspořádali benefiční koncert – Zpíváme pro UNICEF, a také jsme se zúčastnili krajského kola soutěže ZUŠ v Mikulově, kde jsme v silné konkurenci vybojovali 2. místo, a to pro oba sbory. Čerešničky se 4. dubna zúčastnily v Brně Krajské postupové přehlídky školních DPS Jihomoravského kraje a získaly Zlaté pásmo.

Aktuálně se v Primavěře připravujeme na Mezinárodní festival pěveckých sborů Svátky Písní v Olomouci, který se koná na přelomu května a června. Držte nám palce! A pak si nás můžete přijít poslechnout 13. května 2019 na Galakonzertě ZUŠ v Besedním domě nebo na našem samostatném Letním koncertě v neděli 9. června 2019 v 17 hodin ve společenském sálu ÚMČ Brno-Maloměřice a Obřany. Těšíme se na Vás!

uč. Natalia Chirilenco

Dětský pěvecký sbor Čerešničky

Naše rodina – Madlen Absolonová (7 let)

Proč přihlásit dítě na ZUŠ?

Ne každé dítě musí být klavírní virtuóz – samozřejmě pokud máme doma malého Mozarta, je situace jasná. Ale i v případě, že můj potomek je „obyčejný smrtelník“, existuje řada dobrých důvodů dítě do ZUŠ přihlásit. Znalost not, historie hudby, poznávání děl světových i našich autorů, to jsou samozřejmě věci, které člověka v této souvislosti ihned napadnou. Ale opravdu musím trápit svého potomka učení not a hudební naukou? No, v zásadě nemusím. Když chci zatlouct hřebík, také nemusím použít kladivo a místo toho si někde najdu kámen. Sice budu mít otlučené prsty a ten hřebík bude trochu nakřivo, ale nakonec ho tam nějak zarazím.

Existuje nepřeberné množství kladiv a kamenů, tedy možností, jak si najít cestu k hudbě. Hra na hudební nástroj je jednou z nich. Dítě si rozvíjí hudební sluch, smysl pro rytmus, jemnou motoriku, sluchovou paměť atd. A v neposlední řadě získává další vyjadřovací jazyk srozumitelný po celém světě. Budu-li chtít, aby se dítě učilo cizí jazyk, přihlásím ho do jazykové školy, kde jsou školení (a aprobovaní) pedagogové. A kde jinde lze nejlépe najít hudebně vzdělané lidi, kteří zasvětili výuce hudby celý svůj život, než na ZUŠ?

Pokud ale přihlásím své dítě do ZUŠ, musím počítat s tím, že hlásím také sebe. Je to především rodič, kdo dítě doma motivuje ke každodenní půlhodince u nástroje, a to i ve chvílích, kdy se dítěti nechce nebo je unavené. Občas se setkávám s rodiči, kteří mě obviňují z „týrání“ dětí, když je nutím každý den doma hrát na klavír. Většinou ale z rozhovoru vyplyne, že je samotné jejich rodiče nutili hrát proti jejich vůli, nebavilo je to, nebo častěji nikdy na žádný nástroj nehráli a hudba je jim na hony vzdálená. Co říci takovým lidem?

Hra na hudební nástroj je důležitá z hlediska osobnostního: dítě se učí trpělivosti – vytrvalé každodenní cvičení přináší své výsledky, navíc skladba, která ze začátku působí obtížně, je po pár cvičeních snadná; dítě se učí systematickosti – co vypadá na první pohled lehce a jednoduše, skrývá systematickou činnost – jinými slovy „nic není zadarmo a všechno chce svůj čas“; dítě se učí soustředění – udržet pozornost je schopnost, kterou využije ve škole i v dalším životě. Osvojení a prohlubování dalších vlastností jako je pravidelnost, vytrvalost a sebeovládání podporuje jistotu a sebevědomí, které děti využijí nejen ve škole, ale především v osobním životě. A příprava dětí na život je přece smyslem rodičovství.

rodiče žáků jedné klavírní třídy na ZUŠ Jaroslava Kvapila

Dvořákova Humoreska v Ořechově

Náš malý soubor Bambulky si možná rodiče pamatují z vánočního koncertu ZUŠ JK v Konventu Milosrdných bratří v r. 2016 (s malou harfou), v r. 2017 (s cimbálem) nebo z posledního vánočního koncertu 2018 (zase s cimbálem). Letos se nám nabízela ještě i další možnost – zúčastnit se soutěže v komorní hře, kterou vypsal ministerstvo školství pro žáky ZUŠ.

Dnes už se k nám název Bambulky moc nehodí: z malých roztomilých trpaslíků s nástroji v ruce vyrostly půvabné malé slečny a s nimi i správní kluci s jiskrou v oku. A právě ta jiskra, která mezi námi proběhla už kdysi před léty, nám trvale doutná v duši. Stačí se jen zeptat: „Tak co, zahrajeme si spolu i letos?“ a ohýnek představ společných muzikantských a přátelských setkání už zase plápolá!

Tak i výzva v podobě soutěže (mimoходом v Ořechově jsme v r. 2015 právě soutěží začínali) přišla vhod. Výběr repertoáru byl cílený: měl by všem vykouzlit úsměv

a pohodu v duši – aby všem posluchačům bylo stejně pěkně a veselo, jako nám. Ani jsem dlouho nehledala a volba byla jasná. Šlo jen o malou úpravu pro naše obsazení a Dvořákova Humoreska s Eichbergovou Serenádou zněly školou. ...podařilo se nám do party získat i nového klavíristu ze třídy p. uč. M. Czajkowské a i když jsme pak byli v naší věkové soutěžní kategorii nejmladší a neměli žádné ambice na umístění, asi jsme kus našeho radostného muzicírování předvedli i porotě. V krajském kole nás ocenili 1. místem.

uč. L. Zbavitelová

Tarantella pro Ořechov i naše potěšení

Komorní hra je pro každého houslistu (a zřejmě i obecně – muzikanta) nejoblíbenější „disciplínou“ hudebního oboru, alespoň já to tak vnímám... V sólovém hraní je už podle názvu člověk sám. Sám na přípravu, sám na celé hudební sdělení, sám na radost z úspěchu a sám i na smutek z neúspěchu. Ach, ta tíha zodpovědnosti, která na člověka padne, když ví, že jen na něj je upřeno veškeré očekávání posluchačů! Všichni, kdo jsme tím prošli, to dobře známe. Když se pak naskytne možnost se o to vše s někým podělit, jako kdyby se lépe dýchalo. Jeden nepatrný úsměv mezi muzikanty na podiu dodá tolik síly a jistoty, že zmizí všechno svírající a jsme tu teď „my“ – jedno tělo, jedna duše, jedna hudební výpověď!!

Moje druhé komorní sdružení mi tuto teorii dokonale předvedlo v praxi. Starší žáci mají už více svých osobních programů, povinností i zábavy. Složitě se hledal společný termín na zkoušení, složité bylo i získání ochotného klavíristy. Společná setkání jsme museli leckdy domluvit i na sobotu a daný soutěžní časový limit repertoáru nás tlačil k úpravám... Nic nás ale neodradilo. Zřejmě je v těch společných chvílích nějaké kouzlo propojení, radost ze společně vznikajícího díla, pocit sounáležitosti a tvoření.

V Ořechově se moje teorie o úsměvu na podiu evidentně potvrdila. Úsměv mezi Terezkou (Kokešovou), Nikolkou (Čeperovou) a Tomášem (Rozmanem) byl jednoznačný: „Jsme tu, jdeme si zahrát, bude to jízda!!“ Možná jsme porotu neomráčili technickou dokonalostí. Určitě jsme je ale strhli muzikantským nasazením a vervní radostí ze hry. Ocenili nás 1. místem a postupem do celostátního kola...

uč. L. Zbavitelová

Splněný sen

Od malička mě bavilo tancovat a zpívat, a také jsem ráda chodila do divadla, ale mým celoživotním snem bylo stát se muzikálovou herečkou. Zkusila jsem přijímací zkoušky na Taneční konzervatoř v Brně, kam jsem byla přijata. V současné době jsem studentka posledního ročníku na Taneční konzervatoři, kde letos maturuji. V září 2018 jsem začala navštěvovat literárně dramatický obor pod vedením Henrietty Ctiborové a sólový zpěv, pod vedením Lenky Kadlecové na ZUŠ Jaroslava Kvapila v Brně. Naším společným cílem byla příprava na přijímací zkoušky na Janáčkovu akademii múzických umění – obor muzikálové herectví.

Byla to velmi krátká doba na přípravu k přijímacím zkouškám, ale snažila jsem se pracovat co nejlépe a brát si každou jejich připomínku k srdci. Neměla jsem vůbec žádné zkušenosti s herectvím, ale díky skvělému kolektivu a vedení jsem se hodně naučila. V listopadu 2018 jsem si podala přihlášku k přijímacím zkouškám, kde první kolo proběhlo 10. února 2019 s velkým počtem uchazečů. Zkouška se skládala z pohybové, pěvecké a herecké části. Tuto zkoušku jsem úspěšně zvládla a byla jsem pozvána do druhého kola, které proběhlo 30. března 2019. Ve druhém kole byly náročnější požadavky i užší výběr studentů. Pro velký talent uchazečů, jsem nedoufala v to, že bych mohla být přijatá, ale musela jsem to zkusit. Dva dny po zkouškách jsem sledovala výsledky o přijetí. Nechtěla jsem věřit, když jsem zjistila, že jsem byla přijata mezi 11 studentů. Měla jsem obrovskou radost a splnil se mi tak můj sen, že se budu věnovat něčemu, co mám opravdu ráda. Touto cestou bych chtěla ještě jednou poděkovat paní Henriettě Ctiborové a paní Lence Kadlecové za přípravu. Díky moc ☺

Dominika Wächterová

Kremnica – čarovná Kremnica!!

Ke geografickým místům se obvykle přidává přívlastek, který nám pomůže vytvořit si představu daného místa: deštivé brazilské pralesy, tajuplná Indonésie, vyprahlá poušť Karakum, slunečné pobřeží Středozemního moře, Praha stověžatá...

My máme pro město Kremnica (maďarsky Kormoczbanya, německy Kremnitz) přívlastek již dávno vybraný: ČAROVNÁ !!! Není tak docela jisto kdy a zda vůbec by nás napadlo vydat se jen tak zčistajasna právě sem. Naše radost z objevení její krásy je o to větší, že nás sem přivedla Húslová súťaž Rudolfa Országa. Jméno významné hudební osobnosti Kremnice je v názvu soutěže právem: R. Ország tu byl od r. 1913 varhaníkem, kapelníkem, pedagogem i skladatelem. Jeho odkaz městu plynul od aktivního hudebního působení k založení hudební školy a přes generaci jeho žáků se přetavil až k pořádání mezinárodních houslových kurzů a houslové soutěži pro žáky do 16ti let. A tak jsme výzvu přijali a přijeli.

Už při naší první návštěvě jsme byli Kremnicou okouzleni: mohutnou stavbou městského hradu, gotickým kostelem sv. Kataríny, starobylými uličkami, půvabem výhledů do blízkých kopců i usměvavými ochotnými obyvateli s jejich krásnou měkkou slovenštinou...

V soutěžním programu byla pod hlavičkou naší ZUŠ JK Brno tři jména: Štěpán Schick (II. kategorie), Nikola Čeperová a Terezie Kokešová (III. kat.) 12 a 13 let. Na soutěž jsme se i letos všichni (za pomoci klav. doprovodu p. uč. P. Novotné) připravovali ze všech sil a s velkým nasazením – už proto, že v naší Kremnici jsme vždy obstáli na místech nejvyšších a byla to pro nás otázka cti tuto pozici obhájit. Startovní pozice nebyla nejlepší: Terezka pokašlávala, Štěpánkovi den před příjezdem trhali 3 mléčné stoličky, paní učitelka (já) chodila v lehkém předklonu s bolestí zad. Inu život si jde podle svého programu a nás se neptá. Je na nás, jak se k problému postavíme. My jsme se zasmáli sami sobě, postavili se do šiku a rozhodli se zahrát tak, jak to nejlépe půjde – víc urobiť stejně nelze... Nebylo to tak těžké – atmosféra na chodbách, kam se na velký televizor vysílalo dění v sále, byla až rodinná a alespoň úsměvem byl oceněn každý výkon. Všichni jsme si byli blízcí – už proto, že jsme spojeni tím, co nás baví, co máme rádi a o čem si můžeme dlouze mezi sebou povídat, ač se vůbec neznáme. A když už se tak navzájem poznáváme, objevujeme kromě profesního společného porozumění i pochopení obecně lidské – vždyť laskavost, konejšená nejistota, radost, ochota, nadšení, vstřícnost, empatie, přátelství, zvědavost... – to vše nás pojí a pozitivně nabíjí do další práce.

Celá súťaž bola on-line prístupná na zaslané adrese, takže i rodinní príslušníci mohli ze svojich domovov sledovať výkony svojich detí. V letošnom ročníku súťaže sme síce mali nevýhodné zařazení do kategórií – ve vekovom rozpätí 2 let v každej kategórii sme boli medzi najmladšími. I tak sme v tvrdej konkurencii uspeli, na své výkony jsme pyšní a vrháme se do ďalších cieľů.

A Kremnica?? Je naozaj stále ČAROVNÁ, prídťe sa pozrieť !!

*uč. L. Zbaviteľová, P. Novotná
a žáci Štěpánek, Nikolka a Tereška*

Novinky z pěveckého oddělení

Letos jsme u nás přivítali novou kolegyni – p. uč. Hanku Boháčkovou. Přejeme jí i její třídě mnoho zdarů v práci a doufáme, že se jí u nás bude líbit.

Naši žáci nám dělají velkou radost. Chystáme se na galakonzert, čeká nás slavnostní pěvecký koncert a absolventské koncerty, někteří žáci byli přijati na JAMU – obor muzikál nebo na konzervatoř. Na celobrněnském pěveckém koncertě reprezentoval naši školu Jiří Hanáček, který nám o tomto vystoupení napsal:

„Zúčastnil jsem se celobrněnského pěveckého koncertu, který se konal 27. března v krásném a příjemném prostředí ZUŠ V. Kaprálové. Pod vedením p. uč. Hruškové jsem za špičkové spolupráce s paní korepetitorkou Novotnou uvedl dílo Jana Nováka. Onou kompozicí byla část z cyklu Carmina Sulamitis motivovaného textem Písně písní. Jana Nováka jsem interpretoval poprvé ve svém životě. Jelikož šlo o první výstup s touto písní, měli jsme na pódiu oba plné ruce i hrdlo práce (klavírní part je snad ještě těžší než ten pěvecký). Přes všechny obtíže jsme si výstup moc užili a těšíme se na další krásné a hluboké momenty s touto skladbou. Jan Novák je pro mě velice inspirativní, evokuje ve mně hudbu Petra Ebena – zprvu disharmonickou a nesmyslnou, po větším poznání však melodickou, nápaditou, intenzivní a neskutečně vzrušující. Paní uč. Hruškové a p. uč. Novotné patří můj srdečný dík.“

Jiří Hanáček

Paní Toušňáková nám ukazuje jak se používá ilustrace. Ilustrace znamená že a obrázek pomáhá o čem je ten text.

O chroustalovi a dravém ptáku

Byl jednou jeden chroustal. Ten chroustal byl na sebe pištný. Byl pištný protože měl krásné záda. Jednou se na louce obě-
 rehl dravý pták. Ten pták měl velký hlad a měl chuť na chroustala. A tak si chytil chroustala do svých pařátů. Naštěstí pustil chroustala na louku. Buď si zjistil že má záda poskabaná.

a naučení nebo pištný na sebe nebo

rohu skomáš

Ilustrace – Š. Klimeš (7 let)

Dívky II. st. základního studia studující u p. učitelky Müllerové se letos poprvé zúčastnily Krajské postupové přehlídky scénického tance v Ústí nad Orlicí v Roškotově divadle.

Zveme vás ...

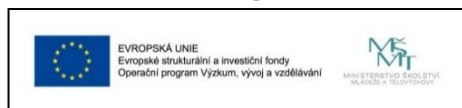
Středa 24. 4. 2019 16.00 - 18.00	Přijímací zkoušky
Pondělí 13. 5. 2019 18.00 Besední dům, Brno	Galakonzert
Úterý 14. 5. 2019 18:00 - 19:30 Koncertní sál ZUŠ	Konzert klavírního oddělení
Čtvrtek 16. 5. 2019 16.00 - 18.00	Přijímací zkoušky
Čtvrtek 23. 5. 2019 17:30 - 19:00 Koncertní sál ZUŠ	Konzert smíšeného oddělení
Neděle 26. 5. 2019 17.00 SONO Centrum, Brno	Taneční koncert
Pátek 31. 5. 2019 18.00 Galerie EVA, Tř. Kpt. Jaroše 24	Vernisáž VO
Čtvrtek 6. 6. 2019 18.00 HaDivadlo, Alfa pasáž, Brno	Představení LDO

Podporují nás:

Klub přátel a rodičů ZUŠ J. Kvapila Brno z.s.

Škola je zapojena do projektu OPV VV - zjednodušené projekty Šablony II.
Tento projekt je spolufinancován z Evropského sociálního fondu
a státního rozpočtu ČR.

Sledujte nás na:

zusjk.cz

ZUŠ Jaroslava Kvapila Brno

zusjk

